

SWEDISH CONCERTOS

Roman • Agrell • Johnsen

Drottningholms Barockensemble

SWEDISH CONCERTOS

Roman • Agrell • Johnsen

JOHAN HELMICH ROMAN (1694-1758):

1. Overture F-Dur till "FESTA MUSICALE"
1725 BERI 32

JOHAN AGRELL (1701-1765):

Konsert för oboe och orkester, B-dur

Solist: Ulf Bjurenhed (oboe)

2. Allegro
3. Adagio
4. Allegro

JOHAN HELMICH ROMAN (1694-1758):

Konsert för flöjt och orkester G-dur

BeRI 54

Solist: Olle Torssander (flöjt)

5. Non troppo Allegro
6. Larghetto [Siciliano]
7. Allegro

JOHAN AGRELL (1701-1765):

Konsert för cembalo och orkester, A-dur

Solist: Björn Gäfvert (cembalo)

8. Allegro
9. Un poco Andante
10. Allegro assai

HINRICH PHILIP JOHNSEN (1717-1779):

Konsert för horn och orkester, Ess-dur

Solist: Hans Larsson

11. Allegro moderato
12. Adagio
13. Vivace

SWEDISH CONCERTOS

Roman • Agrell • Johnsen

JOHAN HELMICH ROMAN (1694-1758):

1. Overture in F major to Festa musicale (1725), BERI 32

JOHAN AGRELL (1701–1765):

Concerto for Oboe and Orchestra in B-flat major

Soloist: Ulf Bjurenhed (oboe)

2. Allegro
3. Adagio
4. Allegro

JOHAN HELMICH ROMAN (1694-1758):

Concerto for Flute and Orchestra in G major, BeRI 54

Soloist: Olle Torssander (flute)

5. Non troppo Allegro
6. Larghetto [Siciliano]
7. Allegro

JOHAN AGRELL (1701–1765):

Concerto for Harpsichord and Orchestra in A major

Soloist: Björn Gäfvert (harpsichord)

8. Allegro
9. Un poco Andante
10. Allegro assai

HINRICH PHILIP JOHNSEN (1717–1779):

Concerto for Horn and Orchestra in E-flat major

Soloist: Hans Larsson (horn)

11. Allegro moderato
12. Adagio
13. Vivace

Olle Torssander (flöjt)

Olle Torssander är flöjtist i Drottningholms Barockensemble. Utbildad på Kungliga Musikhögskolan i Stockholm (KMH) och Royal Conservatory i Haag, Holland. Olle är uppvuxen på Värmdö utanför Stockholm och började tidigt med musik och gick i musikklass. Under år 2000 var Olle medlem av och turnerade med European Union Baroque Orchestra (EUBO). Han har medverkat vid flertalet operaproduktioner på Drottningholms slottsteater. Han har varit verksam som frilansmusiker i Holland, Belgien, England, Frankrike och Spanien.

Traversflöjt: Stephanie Weemaels efter I H Rottenburgh

Ulf Bjurehede (oboe)

Ulf Bjurehede, född 1956 i Hällefors. Han har studerat på Kungliga Musikhögskolan i Stockholm och i Berlin med Kungliga Musikaliska Akademiens större utlandsstipendium. Efter rekordkorta studier (en termin) vid Kungl. Musikhögskolan blev Ulf anställd som althernade solooboist i Malmö Symfoniorkester 1976, 19 år gammal. Efter ett studieår i Berlin engagerad som solooboist i Kungliga Hovkapellet 1981 och tre år senare fick han platsen som althernande solooboist i SRSO. Sedan 1982, även verksam som barockoboist i Drottningholms Barockensemble.

Barockoboe: Paolo Grazzi efter Stanesby jr c:a 1720.

Björn Gäfvert (cembalo)

Björn Gäfvert studerade orgel och cembalospel vid Kungliga musikhögskolan i Stockholm men betraktar sig själv som, till stor del, självlärd. Det främsta lärosätet har varit inspirerande samarbeten med många framstående musiker, sångare och dirigenter. Han arbetar med det mesta man kan åstadkomma på tangenter och förknippas ofta med tidig klavérmusik vilket, enligt honom själv, är missvisande eftersom de flesta epoker ligger honom varmt om hjärtat. Samarbetspartners finns det gott om: Drottningholms barockensemble (där Björn är ständigt tangentspelare sedan 1989) Sveriges Radios symfoniorkester, Radiokören, Kungliga filharmoniska orkestern Musica Vitae och Svenska Kammarorkestern, för att nämna några. Sedan hösten 2013 är Björn Gäfvert huvudansvarig organist i Immanuelskyrkan, Stockholm. Han har konserterat över, i stort sett, hela världen och finns representerad på ett åttiotial CD-inspelningar.

Cembalo:

Kopia av Thomas Hitchcock ca 1725 tillverkat av Andreas Kilström

Hans Larsson (horn)

Född i Stockholm 1960. I slutet av 1960-talet såg han Sveriges Radios Symfoniorkester under ledning av Sergiu Celibidache på TV, vilket väckte hans intresse för valthornet. Därefter följde studier vid kommunala musikskolan i Örebro, sedan på Ingasund i Arvika, och slutligen vid Musikhögskolan i Stockholm.

1989 fick han anställning i just den orkester som hade inspirerat hans instrumentval, och från 1995 till 2023 verkade han som solohedonist. Hans intresse för klassiskt naturhorn och barockhorn väcktes också av media. Att lyssna på LP-skivor med bland andra David Munrow, Christopher Hogwood och Nikolaus Harnoncourt ledde till en stark fascination för tidigare varianter av hornet.

När Lars Brolin 1988 frågade om han var intresserad av att framföra Bachs h-mollmässa med Drottningholms Barockensemble, svarade han gladeligen ja.

Han spelar på ett barockhorn med en essbygel, tillverkat av Meister Zoltán Juhász. Munstycket är av samme tillverkare.

Olle Torssander (flute)

Olle Torssander is a flautist with the Drottningholm Baroque Ensemble. He studied at the Royal College of Music in Stockholm (KMH) and at the Royal Conservatory in The Hague, the Netherlands.

Olle grew up on Värmdö, outside Stockholm, and began studying music at an early age, attending a music-focused school.

In 2000, Olle was a member of and toured with the European Union Baroque Orchestra (EUBO). He has participated in numerous opera productions at the Drottningholm Palace Theatre and has worked as a freelance musician in the Netherlands, Belgium, England, France, and Spain.

Traverso flute: built by Stephanie Weemaels after I. H. Rottenburgh

Ulf Bjurenhed (oboe)

Ulf Bjurenhed, born in 1956 in Hällefors. He studied at the Royal College of Music in Stockholm and in Berlin with the Royal Swedish Academy of Music's major international scholarship.

After an exceptionally short period of study (one semester) at the Royal College of Music, Ulf Bjurenhed was appointed alternating principal oboist of the Malmö Symphony Orchestra in 1976, at the age of 19. After a year of study in Berlin, he was engaged as principal oboist of the Royal Swedish Opera Orchestra (Kungliga Hovkapellet) in 1981, and three years later he obtained the position of alternating principal oboist of the Swedish Radio Symphony Orchestra (SRSO). Since 1982, he has also been active as a baroque oboist with the Drottningholm Baroque Ensemble.

Baroque oboe: Paolo Grazzi after Stanesby Jr., c. 1720.

Björn Gäfvert (harpsichord)

Björn Gäfvert studied organ and harpsichord at the Royal College of Music in Stockholm but regards himself as largely self-taught. His most important education has come through inspiring collaborations with many outstanding musicians, singers, and conductors.

He works with virtually everything that can be accomplished at a keyboard instrument and is often associated with early keyboard music, which he himself considers misleading, as he feels a strong affinity for most musical periods. He has collaborated extensively with ensembles and institutions such as the Drottningholm Baroque Ensemble (where Björn has been the permanent keyboard player since 1989), the Swedish Radio Symphony Orchestra, the Radio Choir, the Royal Stockholm Philharmonic Orchestra, Musica Vitae, and the Swedish Chamber Orchestra, to name just a few.

Since autumn 2013, Björn Gäfvert has been the principal organist at Immanuel Church in Stockholm. He has performed concerts throughout most of the world and appears on around eighty CD recordings.

Harpsichord: copy of a Thomas Hitchcock instrument c. 1725, built by Andreas Kilström.

Hans Larsson (horn)

Born in Stockholm in 1960. In the late 1960s, he saw the Swedish Radio Symphony Orchestra conducted by Sergiu Celibidache on television, which sparked his interest in the French horn. This was followed by studies at the municipal music school in Örebro, then at Ingesund in Arvika, and finally at the Royal College of Music in Stockholm.

In 1989, he was appointed to the very orchestra that had inspired his choice of instrument, and from 1995 to 2023 he served as principal horn player.

His interest in the classical natural horn and the baroque horn was also sparked by the media. Listening to LP recordings by, among others, David Munrow, Christopher Hogwood, and Nikolaus Harnoncourt led to a strong fascination with earlier types of the horn.

When Lars Brolin asked in 1988 whether he would be interested in performing Bach's Mass in B minor with the Drottningholm Baroque Ensemble, he gladly answered yes.

He plays a baroque horn with an E-flat crook, made by Meister Zoltán Juhász. The mouthpiece is by the same maker.

Mattias Lundberg:

Professor i musikvetenskap vid Uppsala universitet, Professor of Musicology at Uppsala University

Forskar bland annat inom historiska kompositionstekniker, liturgisk musik, medeltida musik, progressiv rock samt olika aspekter av den nordeuropeiska musikhistorien.

Undervisar på alla nivåer, främst i musikanalys, musikteori och historiska ämnen. Händer doktorander.

Har medverkat i cirka 400 radioprogram om musik i Sveriges Radio P2 och andra medier.

Har genomfört ett flertal nyuppsättningar, inspelningar och rekonstruktioner av repertoar som tidigare inte framförts i modern tid.

Conducts research, among other areas, in historical compositional techniques, liturgical music, medieval music, progressive rock, and various aspects of Northern European music history.

Teaches at all levels, primarily in music analysis, music theory, and historical subjects. Supervises doctoral students.

Has participated in approximately 400 radio programmes on music for Sveriges Radio P2 and other media.

Has carried out numerous new productions, recordings, and reconstructions of repertoire that had not previously been performed in modern times.

Johan Helmich Romans (1694–1758) ouvertyr till Festa musicale (BeRi 32) är daterad 1725 och är ett verk från en tid då Roman hade en ledande roll i det svenska hovkapellet. Bakom termen "Festa musicale" döljer sig ett firande av kung Fredrik I:s fyrtionionde födelsedag den 17 april detta år, och ouvertyren utgjorde inledning till ett antal vokalsatser där monarken besjungs på italienska. Roman hade fem år tidigare ansvarat för musiken vid Fredriks kröning och hade under en längre utlandsvistelse återvänt till Sverige med en vidare utblick och värdefulla erfarenheter. Satsen inleds och avslutas med passager i solenn uvertyrstil med skarpt punkterade orkesterinsatser kontrasterat mot löpningar i oboe- och violinstämmorna. Däremellan visar Roman i raskare passager en stor behärskning av "sin" orkester, vilket hovkapellet verkligen kom att bli. Några år senare blev han ordinarie hovkapellmästare. Här finns fugerade partier i trectakt, dialogiskt spel i grupper av träblåsare och stråkar och effektfullt unisonspel i hela ensemblen.

Johan Joakim Agrell (1701–1765) är sannolikt den svenskfödde tonsättare i alla tider som under sin livstid rönt störst framgång utomlands. Tidigt i livet lämnade han Sverige för att så småningom göra stor framgång i flera tyska furstekapell och sluta sina dagar som direktör för musiken i Nürnbergs stad och kyrkor. Den oboekonsert som här spelas är ett utmärkt exempel på den så kallade "galanta stilen", med stor variation och skenbart nyckfull behandling av de rika melodiska idéer som Agrell presenterar i alla tre satserna. Agrells samtida Hinrich Christoph Engelhardt (1694–1765), musikdirektör vid Uppsala universitet, hör till de som har kopierat verket, vilket visar att Agrell inte var helt bortglömd i sitt gamla hemland. Mellansatsen inbjuder med sina långa toner och sångbara linjer till den ornamentering och dynamiska sensibilitet som Ulf Bjurenheds oboe här uppvisar.

Johan Helmich Romans flöjtkonsert i G-dur har en intressant verkningshistoria. Först på 1970-talet kom Romanforskaren Ingmar Bengtsson fram till att Roman sannolikt är tonsättare till detta attraktiva verk. I samband med ett äreminne som hölls 1767, för att minnas den då sedan närmare ett decennium avlidne hovkapellmästaren, nämns att man spelat en flöjtkonsert av Roman. Något verk med sådan påskrift har dock inte påträffats. Det har däremot en konsert som länge felaktigt tillskrivits hovkapellisten Ferdinand Zellbell den yngre (1719–1780), vilken ansvarade för musiktillfället 1767 och sålunda kommit att kopplats till konserten genom sin handstil och senare påskrifter. Att han sannolikt dock endast skrivit noterna, och inte själva musiken har Bengtsson visat med en jämförande analys av Romans solokonsert och övriga instrumentalmusik. Den Siciliana-liknande långsamma mellansatsen visar därtill mycket stora likheter med en sång tillskriven Roman ("Min Daphnis dig vill dig till svar min spåda mun upplåta", HRV 894). Denna sats faller sig utomordentligt väl för traversflöjtens ornamenteringspraxis och klangliga uttryck. Den avslutande satsen, skriven närmast som en Da Capo-aria, låter flöjten få helt oackompanjerade partier och livliga synkoper mot stråkstämmor och continuo. Olle Torssander har liksom övriga solister på denna skiva skrivit sin egen cadenza, vilken uppvisar flöjtens idiomatik och ger stor effekt för verkets avslutning.

Ett tiotal cembalokonsalter har bevarats efter **Johan Agrell**. Den konsert i A-dur som ingår på denna skiva är ett imponerande verk, tillkommet under Agrells tid som stadskapellmästare i Nürnberg och tryckt av Balthasar Schmid i samma stad. Cembalon får glänsa mot en dynamiskt mer återhållen ensemble, som dock hela tiden motiviskt speglar sig i klavérestämman. Agrell dyker ner i olika transponeringar av återkommande partier, på ett sätt som i vissa avseenden kan ses blicka framåt mot den tidige Joseph Haydns lekfullhet, dock fortfarande i en stil som minner om Agrells bakgrund i det tidiga 1700-talets hovmusik. I den avslutande satsen experimenterar Agrell med betoningar i en dansant trectakt, på ett originellt och tilltalande sätt.

Hinrich Philip Johnsen (1717–1779) tillhörde det kapell av framstående musiker som anlände till Sverige tillsammans med den nyvalde kronprinsen Adolf Fredrik 1743, och i vilket även både funnits och fanns skickliga hornister. Johnsens hornkonsert, daterad "den sista maj 1751" är ett viktigt bidrag till genren. Den pastorala Adagiosatsen, byggd på ett mycket karaktäristiskt tema, är som en konversation mellan hornsolisten, förstaviolin och generalbasinstrumenten. Den sista satsen visar upp hornkonsten i det nya kombinerade svenska hovkapellet vid tidpunkten, och nyttjar instrumentets hela uttrycksfulla omfång i en sats där idyllen på flera ställen bryts av intensiva så kallade neapolitanska sextharmonier i stråkarna innan hornstämman återställer ordningen med sin friska tematik.

Johan Helmich Roman's (1694–1758) *ouverture to the Festa musicale* (BeRi 32) is dated 1725 and is a work from the time when Roman had a leading role in the Swedish court chapel. Behind the term "Festa musicale" lies a celebration of the forty-ninth birthday of King Fredrik I on April 17 this year, and the work provided the introduction to a number of vocal movements in which the monarch was lauded in Italian. Roman had five years prior to this point been responsible for the music at the coronation of Fredrik and had returned from a longer journey abroad with a wider scope and with useful experiences. The movement starts and ends with passages in solemn *ouverture* style with sharp dotted rhythms contrasted to rapid scale runs in the oboe and violin parts. In between this Roman shows in swifter passages the command he had over "his" orchestra, which it increasingly indeed came to be. A few years later he became ordinary master of the court chapel. Here we find fugue expositions in tripartite time, dialogue-like playing in different groups of woodwinds and strings, as well as effective unison playing in the entire ensemble.

Johan Joakim Agrell (1701–1765) is probably the Swedish-born composer who has been most successful ever abroad during his own lifetime. Early in life he left Sweden and later achieved great success in several German court chapels and finished his days as director for the city and church music in Nürnberg. The oboe concerto played here is a good example of the so-called "galant style", with great variation and seemingly capricious treatment of the rich melodic ideas that Agrell presents in all three movements. Agrell's contemporary Hinrich Christoph Engelhardt (1694–1765), director of music at Uppsala University, belong to those who have copied the work, which shows that Agrell was not unknown in his country of origin. The middle movement invites, with its long notes and cantabile lines to the ornamentation and dynamic sensibility that Ulf Bjurenhed's oboe expresses here.

Johan Helmich Roman's flute concerto in G major has an interesting history in its later reception. Only in the 1970s could Roman scholar Ingmar Bengtsson arrive at the conclusion that Roman most likely is the composer of this attractive work. In relation to a memorial held in 1767 to commemorate the court chapel master who had then been dead for nearly a decade, it is mentioned that a flute concerto by Roman had been performed. No work with such an inscription has been preserved, however. What has, on the other hand, is a concert that long had been erroneously attributed to court chapel member Ferdinand Zellbell the younger (1719–1780), who was responsible for the musical occasion in 1767. He had come to be linked to the concerto by way of his hand in the sources and by some later inscriptions. That he most likely wrote only to the parts, and not the music itself, has been shown by Bengtsson in comparative analysis with Roman's solo concerti and his instrumental music at large. The siciliana-like slow middle movement furthermore shows a very strong resemblance to a song attributed to Roman ("Min Daphnis dig vill dig till svar min spåda mun upplåta", HRV 894). This movement is congenial to the ornamental practice and expressive possibilities of the baroque flute. The final movement, composed in a way resembling a Da Capo aria, awards the flute with unaccompanied sections and lively syncopations against string parts and continuo. Olle Torssander has, like the other soloists on this record written his own cadenza, which showcases the idiomatic possibilities of the flute and produces great effect for the closing of the work.

Around ten keyboard concertos have been preserved after Johan Agrell. The A major concert included on this record is an impressive work, composed during Agrell's time as city Kapellmeister in Nürnberg and printed by Balthasar Schmid in the same city. The harpsichord is allowed to shine against a dynamically understated ensemble, which however motivically mirrors the keyboard part. Agrell dives into different transpositions of recurring passages in a way that in certain aspects may be seen to foreshadow the playfulness of the early Joseph Haydn, yet in a style which reminds one of Agrell's background in the court music of the early eighteenth century. In the final movement Agrell experiments with shifting accents in a dance-like tripartite time, in a manner that is both original and appealing.

Hinrich Philip Johnsen (1717–1779) belonged to the chapel of distinguished musicians that arrived in Sweden with Adolf Fredrik in 1743, and which also had and still comprised excellent hornists. Johnson's horn concerto, dated "on the last of May 1751" is an important contribution to its genre. The pastoral Adagio builds on a very characteristic subject and appears like a conversation between the horn soloist, the first violin and the continuo instruments. The finale showcases the art of horn playing in the new combined Swedish court chapel at the time and uses the instrument's entire expressive compass in a movement where the idyll is occasionally interrupted by intense so-called Neapolitan sixths in the strings before the horn part restores order with its fresh thematism.

Drottningholms Barockensemble

Drottningholms Barockensemble bildades av altviolinisten Lars Brolin 1971. De sex ursprungsmusikerna satte som mål att spela 1600- och 1700-talsmusik på tidstroga instrument. Idag har antalet medlemmar växt till 33. Konsertmästare för ensemblen är violinisten Nils-Erik Sparf, som även är primarie i Uppsala Kammarorkester, samt Stefan Lindvall som är frilansmusiker med Norge, Sverige och Danmark som bas. Medlem i ensemblen är även Mattias Lundberg, professor i musikvetenskap vid Uppsala universitet, som bland annat bidrar med expertis rörande källor och i forskningsrelaterade projekt där ensemblen tar fram sällan spelad historisk repertoar samt dokument rörande uppförandep Praxis och tolkning.

Genom åren har Drottningholms Barockensemble haft möjlighet att arbeta och turnera i ett flertal länder och kontinenter, däribland USA, Kina, Australien, Spanien, Tyskland, Frankrike och Japan. Många kända artister och dirigenter har valt att samarbeta med ensemblen. I Sverige har konserter arrangerats tillsammans med Eric Ericsons Kammarkör och Bachkören. Bland de internationella namnen kan nämnas dirigenterna Christopher Hogwood, Andrew Parrott, Lars Ulrik Mortensen, Sigiswald Kuijken, Emmanuelle Haim och Alfredo Bernardini samt solister som Anne Sofie von Otter, Malena Ernman och Emma Kirkby. Sedan 2006 samarbetar ensemblen med sopranen Barbara Hendricks. Detta samarbete har hittills resulterat i tre skivinspelningar och ett flertal turnéer i Frankrike, Marocko och Japan.

Ett 60-tal skivinspelningar har gjorts bl.a. för BIS, EMI, Musica Sveciae och Naxos, med verk av J.S. Bach, Händel, Telemann och J.H. Roman. Inspelningen av Vivaldis "Årstiderna" blev internationellt uppmärksammat och vald till bästa inspelning av verket i den prestigefyllda tyska tidningen Audio. Drottningholms Barockensemble ger c:a 40 konserter om året i Sverige, Norden och internationellt.

Konsertmästare: Nils-Erik Sparf

Violin 1: Lars Warnstad, Catalina Langborn

Violin 2: Stefan Lindvall, Marit Bergman Sandklef, Kristina Westfelt

Viola: Karin Dungal, Olof Ander

Violoncell: Chrichan Larson

Violone: Yngve Malcus

Cembalo: Björn Gäfvert

Flöjt: Olle Torssander

Oboe: Ulf Bjurenhed, Kyoko Nakazawa

Fagott: Sven Aarflot

Horn: Hans Larsson

Musikalisk rådgivare: Mattias Lundberg, professor i musikvetenskap vid Uppsala universitet

Drottningholm Baroque Ensemble

Drottningholm Baroque Ensemble was formed by viola player Lars Brolin in 1971. The six original musicians set out to play 17th- and 18th-century music on period instruments. Today the ensemble has grown to 33 members. Concertmaster is violinist Nils-Erik Sparf, who is also leader of Uppsala Kammarorkester, and Stefan Lindvall, who is a freelance player centered in Norway, Sweden and Denmark. Member of the ensemble is also Mattias Lundberg, Professor of Musicology at Uppsala University, who among other things contribute with expertise concerning sources and in research-related projects where the ensemble presents rarely performed historical repertoire alongside documents concerning performance practice and interpretation.

Throughout the years Drottningholm Baroque Ensemble have had the opportunity to work and tour in a number of countries and continents, among them the United States, China, Australia, Spain, Germany, France and Japan. Many esteemed artists and musical directors have chosen to collaborate with the ensemble. In Sweden, concerts have been arranged together with Eric Ericson's Kammarkör and Bachkören. Among international names may be mentioned the directors Christopher Hogwood, Andrew Parrott, Lars Ulrik Mortensen, Sigiswald Kuijken, Emmanuelle Haim and Alfredo Bernardini, as well as soloists such as Anne Sofie von Otter, Malena Ernman and Emma Kirkby. Since 2006 the ensemble collaborates with the soprano Barbara Hendricks. This collaboration has so far resulted in three recorded CD:s and a number of tours in France, Morocco and Japan.

Around 60 LP:s and CD:s has been recorded for labels such as BIS, EMI, Musica Sveciae and Naxos, with works by J.S. Bach, Händel, Telemann and J.H. Roman. The recording of Vivaldi's "The Four Seasons" was internationally acclaimed and elected best recording of the work in the prestigious German magazine Audio. Drottningholm Baroque Ensemble gives around 40 concerts per year in Sweden, the Nordic countries and internationally.

Concertmaster: Nils-Erik Sparf,
Violin 1: Lars Warnstad, Catalina Langborn
Violin 2: Stefan Lindvall, Marit Bergman Sandklef, Kristina Westfelt
Viola: Karin Dungal, Olof Ander
Violoncell: Christer Larsson
Violone: Yngve Malmus
Harpsichord: Björn Gäfvert
Flute: Olle Torssander
Oboe: Ulf Bjurenhed, Kyoko Nakazawa
Bassoon: Sven Aarflot
Horn: Hans Larsson
Musical adviser: Mattias Lundberg, Professor of Musicology, Uppsala university

Supported by:

Kulturrådet
Stiftelsen Tornspiran
Stiftelsen Längmanska kulturfonden
Kungl. Patriotiska Sällskapet
Stiftelsen Konung Gustaf VI Adolfs fond för svensk kultur
Immanuelskyrkan i Stockholm

Recorded June 23-26, 2025 at Musikaliska, Stockholm, Sweden
Producer, sound engineer and editing: Thore Brinkmann (Take5 Music Production)
Sound assistant: Ryu Brinkmann
Photo: Jörgen Sälde
Cover photo: Ioannes Agrell, 1754, Kungliga biblioteket, KoB Sv. P. Agrell, Johan 1

KULTURRÅDET

Kungl. Patriotiska Sällskapet

STIFTELSEN
**LÄNGMANSKA
KULTURFONDEN**
GRUNDAD 1859

Stiftelsen Konung Gustaf VI Adolfs fond

Stiftelsen Tornspiran

IMMANUELSKYRKAN
EQUMENIAKYRKAN STOCKHOLM

I samarbete med Immanuelskyrkan, Stockholm

